

Hensyn til alle de Ønsker, der ere fremkomne i Andragender. Jeg vil anbefale, at man vedtager de Ændringer, jeg har nævnet, idet jeg haaber, at Lovforslaget i den Form, det vil faa, vil kunne gaa igennem i dette Ting i denne Samling.

Andersen: Som ærede Medlemmer ville have set, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 5. Dette Ændringsforslag gaar ud paa i Linie 4 fra neden at forandre „10“ til „12“. Formaallet er at bringe Lovforslaget i Overensstemmelse med den nuværende Ordning. Det er nemlig saaledes nu, at alt Arbejde i Sætterier og Trykkerier er forbudt i Tiden mellem Kl. 9 Morgen og Kl. 12 Nat. Nu har Lovforslaget fastsat den Regel, at Arbejde paa Sætterier og Trykkerier skal være forbudt fra Kl. 7 Morgen til Kl. 10 Aften. Det kunde synes, som om Lovforslaget henset til Timetallet gav de Arbejdere, der ere beskæftigede i disse Fag, den samme Frihed, som de have efter den nuværende Ordning. Det er imidlertid ikke Tilfældet, særlig ikke for Københavns Vedkommende, idet disse Timer paa Morgenstunden ikke have nogen som helst Betydning for disse Fags Arbejdere. De afslutte i Reglen deres Virksomhed i Tiden Kl. 2—3 om Morgenen, saa at en Bestemmelse om at rykke Tiden ned fra Kl. 9 til Kl. 7 ikke faar nogen som helst Betydning for dem, hvorimod det har meget stor Betydning for dem, at Tiden rykkes tilbage fra 12 Nat til 10 Aften, idet det faktisk vil give disse Arbejdere to Timers Forlængelse af deres Arbejdstid. Da det nu er dette Lovforslags Hovedformaal at indskrænke Arbejdet paa Helligdage saa meget som muligt, eller med andre Ord søge at lade Helligdagsfriheden komme saa mange til gode som muligt, forekommer det mig, at en Bestemmelse som denne, der gaar ud paa at forlænge Arbejdstiden med disse to Timer om Søndag Aften, er i Modstrid med selve Lovforslagets Hovedformaal. Hvorledes man i Lovforslaget er kommen til denne Udvidelse af Arbejdstiden, har jeg forgæves søgt at faa Klarhed paa ved at gennemlæse de Forhandlinger, som ere førte i Folketinget. Det Lovforslag, som blev indbragt i Folketinget ved privat Initiativ, og hvoraf det foreliggende altsaa er det foreløbige Resultat, indeholdt den Bestemmelse, at Arbejde i Sætterier og Trykkerier skulde ligestilles med Arbejde i Mejerier eller med andre Ord, at man baade Søgn og Hellig havde Ret til at arbejde paa Sætterier og Tryk-

kerier. Denne Bestemmelse blev man imidlertid betænkelig ved, og ved 2den Behandling vedtoges et Ændringsforslag, som fastsatte Tiden fra 9 Morgen til 7 Aften som den Tid, hvori det var forbudt at arbejde i Sætterier og Trykkerier. Denne Bestemmelse syntes man heller ikke om, og ved 3die Behandling kom man endelig til det Resultat, som nu foreligger her i Lovforslaget. Jeg maa meget beklage, hvis denne Bestemmelse i Lovforslaget skulde blive staaende og vinde Lovskraft, især da det kommer til at gaa ud over Arbejdere, som til dagligt Brug saa godt som ikke kende noget til at kunne være sammen om Aftenen med deres Familie. Deres Virksomhed fører med sig, at de ere optagne af Aftenarbejde Ugens 6 Dage, og det vil derfor være en ganske følelig Indskrænkning, hvis deres Fritid nu ogsaa skulde indskrænkes den syvende Dag. Jeg vil derfor meget indstændig anmode det høje Ting om at vedtage det Ændringsforslag, jeg her har stillet. Jeg er overbevist om, at det vil vække udelt Tilfredshed blandt de paagældende Arbejdere.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg gøre en Bemærkning over for Ændringsforslag Nr. 3 til § 11, som gaar ud paa, at man skal have Ret til Søndag Morgen at udbære ferske Varer, deriblandt fersk Kød, fersk Fisk, Bærfrugt og levende Blomster. Jeg vil tiltræde Bestemmelsen for Mælk, fersk Fisk, Bærfrugt og levende Blomsters Vedkommende, idet jeg tror, at disse Varer ere af en saadan Beskaffenhed, at de vedkommende udsætte sig for stort Tab ved, at disse Varer, hvis de skulde hengemmes til Dagen efter, blive fordærvede. Derimod er jeg ikke ganske enig i, at det er nødvendigt at føre fersk Kød ud, idet man i Byerne nu har Kølerum og lignende Foranstaltninger, hvorved man kan opbevare disse Varer, uden at de komme til at lide noget. Vedtager man derimod Bestemmelsen om, at ogsaa fersk Kød skal indbefattes mellem de Varer, der maa udbringes om Søndagen, vil det betyde, at de Goder, Loven ellers tilsiger en Del af de handlende, ikke blive Slagterne til Del. Forholdet vil da praktisk blive det, at Slagterne blive nødte til ikke alene at holde et lige saa stort Personale som nu i deres Forretninger Søndag Morgen, men ganske sikkert et større, for at kunne udbringe Varen til det Antal Kunder, som nu besøge deres Indkøb Søndag Morgen. Man maa være klar over, at hvor man fastholder denne Bestemmelse, kommer denne Lov ikke Slagterne til gode.